בס"ד

יום **א'**, **י"ב** ב**טבת** תשס"א (**7** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב!

היום, **י"ב ב<u>טבת</u>**, הוא אחד הימים החשובים בתהליך עיצוב הגבול הצפוני של ארץ ישראל. בשנת תרפ"א(1920-5681), **נחתם** היום **הסכם המתווה את גבולות ארץ ישראל בצפון בין בריטניה לצרפת** (בעלות המנדאט בארץ-ישראל ובסוריה ולבנון). "**אצבע הגליל**" הוכללה בשטח ארץ-ישראל. [תאריכון מרכז ההסברה]

<u>רקע לסוגיה:</u>

בשנים 1918-1924 עוצבו לראשונה גבולותיה המדיניים של ארץ-ישראל המערבית בתקופה המודרנית. תיחום זה היה פועל יוצא מתהליך פוליטי מתמשך...[תהליך זה] תחת שלטון המנדאט הבריטי היה חלק מעיצוב הגבולות המדיניים לאחר מלה"ע ה-I, ובתוך זה יצירתה של המפה המדינית החדשה של המזרח התיכון על חורבותיה של האמפיריה העות'מאנית. תהליך זה הוא שהפך את ארץ-ישראל ממושג היסטורי בעל ישות גיאוגרפית בלתי-ברורה לישות מדינית מנהלית ממשית. חוסר הבהירות ששרר בכל הנוגע לגבולותיה של ארץ-ישראל כתוצאה מאופי חלוקתה המינהלית בתקופה העות'מאנית וחוסר ההסכמה בשאלה אם יש לארץ-ישראל גבולות 'טבעיים' בולטים והיכן הם – הם שאיפשרו למדינאים מעצבי הגבולות לקבוע קווי גבול לפי שיקולים פוליטיים, שהיו שונים לעתים מאלה שהיו מקובלים בתודעתו של הציבור. ...ביוני 1920 הציגו הצרפתים קו נוסף, נוח פחות לתביעות הציוניות לשלוט על מקורות המים של הליטאני. קו זה הוא שהיווה לבסוף את גבולה הצפוני של ארץ-ישראל כפי שנקבע ב 23- בדצמבר 1920 (=י"ב בטבת).

[היסטוריה של ארץ-ישראל **9**,16]

***

בעקבות דברים שהופיעו בדף של ז' בטבת על אודות הסיבה לתענית צדיקים למחרת ב-ח' בטבת – תרגום התורה ללשון זר, פנה אלי אחד הקוראים עם השאלה הבאה:

"האם העגל המוזכר [בפסקה]: =...ואם כי ישראל ראו באותו יום גם את מעשה השם יתברך (שהתרגום היה אחיד) כי נורא הוא, את כל אשר עושה ה' עם עמו ועם חכמיו, ששומר את כל צעדיהם מלכד, והיה הדבר הזה לפלא בעיני הגויים וחכמיהם, **אעפ"י-כן היה אותו היום קשה לישראל כיום שנעשה בו העגל**...= הוא בהקשר של מעמד הר סיני, או שהדבר מתייחס למשהו אחר...?

ראיתי לנכון להביא את תשובתי לידי תשומת לבם של כלל ציבור הקוראים, כיוון שנראה שהדברים נוגעים למה שמתרחש לנו בימים אלה...:

אמנם כן. מדובר במה שקרה לאחר מעמד הר סיני. בשעה שכבוד עם ישראל מושפל (או שמשפילים אותנו, או שאנו משפילים את עצמנו), גם כבוד ה' מושפל. וכן הדבר כאן בשני המקרים: כשאנו "מחליפים" את ה' יתברך ע"י מעשה בשר ודם, אנחנו משפילים גם את כבוד ה' וגם את כבודנו אנו. בדומה לכך, כאשר אנו "מפשיטים" את כבוד **<u>תורת</u>** ה' - תורת נצח - ע"י תרגום לשפה אחרת שאינה יכולה לגלות את כל מה שיש בתורה, אזי זו גם הפשטת כבוד **<u>עם</u>** ה' - עם ישראל. (אזכיר כאן כי, בעיני חז"ל, יוונית היתה שפה נעלה, השפה השניה ביופיה ללשון הקודש, ואעפ"י-כן...) **מידת הכבוד שאנו זוכים לו כעם קשורה במישרין למידת הכבוד שאנחנו נותנים לאבינו, לתורתו, לעמו ולארצו.**

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!

בס"ד

יום **א**', **י"ב** ב**טבת** תשס"א (**7** בינואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

***

היום, בתש"ט(1949-5709), **נפתחו השיחות – באי רודוס – בין ישראל למצרים**. חודשיים לפני-כן, קראה מועצת הבטחון של האו"ם לצדדים הלוחמים בארץ ישראל לפתוח בשיחות כדי לכונן שביתת-נשק. רק אחרי "מבצע חורב" בנגב בסוף דצמבר נפתחו השיחות הראשונות, כאמור, בין ישראל למצרים. [ספר המאה]

יום נעים (עם תפילת "תן טל ומטר לברכה")!